

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	9So/38/2013
Identifikačné číslo spisu:	1010202121
Dátum vydania rozhodnutia:	25.06.2014
Meno a priezvisko:	JUDr. Viera Nevedelová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2014:1010202121.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci navrhovateľky: A., bytom G. právne zastúpená advokátkou JUDr. Vladimírou Dankovou, Kolárska ul. č. 4, Bratislava, proti odporkyni Sociálnej poisťovni, ústrediu, Ul. 29. augusta č. 8, Bratislava, o invalidný dôchodok, na odvolanie navrhovateľky proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave z 30. januára 2013, č. k. 5Sd 114/2010-77, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave z 30. januára 2013, č. k. 5Sd 114/2010-77 z r u š u j e a vec mu vracia na ďalšie konanie.

Odôvodnenie

Krajský súd napadnutým rozsudkom potvrdil rozhodnutie zo 14. augusta 2010 číslo XXX XXX XXXX, ktorým odporkyňa podľa § 70 ods.1 zákona č. 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon“) priznala navrhovateľke invalidný dôchodok od 1. decembra 2009 vo výške 398,40 € mesačne a od 1. januára 2010 ho zvýšila podľa § 82 zákona na 410,60 € mesačne s odôvodnením, že podľa posudku posudkového lekára sociálneho poistenia pobočky Sociálnej poisťovne Bratislava zo dňa 22. júla 2010 navrhovateľka je invalidná podľa § 71 ods. 1 zákona, lebo pre dlhodobu nepriaznivý zdravotný stav má pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť o viac ako 40 % v porovnaní so zdravou fyzickou osobou. Miera poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť bola u navrhovateľky určená na 50 %. Súčasne krajský súd potvrdil rozhodnutie odporkyne číslo XXXXXXXXXXXX z 10. novembra 2010, ktorým podľa § 70 ods.1 a 82 zákona od 10. januára 2011 invalidný dôchodok navrhovateľky znížila na 408,50 € mesačne s odôvodnením, že k zníženiu došlo po započítaní obdobia od 3. júna 1993 do 31. augusta 1993, t.j. obdobia 90 dní dôchodkového poistenia. Nakoniec krajský súd potvrdil aj rozhodnutie odporkyne číslo XXX XXX XXXXX z 13. januára 2011, ktorým bol invalidný dôchodok navrhovateľky od 01. januára 2011 zvýšený o 1,8 % mesačnej sumy dôchodku, t.j. o 7,40 € na 415,90 € mesačne podľa § 82 zákona a opatrenia MPSVaR č. 404/2010 Z.z.

V odôvodnení rozsudku krajský súd konštatoval závery posudkov posudkových lekárov pobočky a ústredia Sociálnej poisťovne z 02.11.2010, 02. 08. 2011, 02. 08. 2012 a 09. 01.2013, obsah návrhu na preskúmanie rozhodnutia odporkyne a aké bolo vyjadrenie odporkyne k nemu. Poukázal na to, že

navrhovateľka nepreložila odborný lekársky nález, ktorý by diagnosticky hodnotil jej zdravotný stav inak ako posudkoví lekári, pričom nález neurologického vyšetrenia z 11. januára 2013 bol totožný s nálezom z 15. februára 2011, ktorý bol posudkovým lekárom vyhodnotený v posudku z 2. augusta 2011. Záver posudku považoval za odborný, presvedčivý a náležite odôvodnený, bez rozporov. Uznanie miery poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť vyjadrenú vo všetkých v konaní podaných posudkoch v rozsahu 50 % preto považoval za určené v súlade so zákonom, a preto všetky rozhodnutia ako vecne správne potvrdil.

Proti tomuto rozsudku podala odvolanie navrhovateľka. Namietala priznanú mieru poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť v rozsahu 50 % a žiadala 70 % späť od 1. decembra 2009. Poukázala na to, že neboli zohľadnené poškodenia ďalších orgánov, ktoré existovali už 1. decembra 2009. Okrem poškodenia pľúc, srdca, pečene, obličiek matrice, vaječníkov, chrbtice, kĺbov, zraku, hlavy (časté migrény), má závažné poškodenie imunity, alergie na všetko čo dýcha, v dôsledku čoho sa nemôže sa zdržiavať v kolektíve ľudí, cestovať v MHD, byť v klimatizovaných miestnostiach, možnosť pracovať v jej odbore je fakticky nulová. Podľa názoru navrhovateľky ak sa sčítajú všetky poškodenia, nesporne miera poklesu jej schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť dosiahne 70 %. Navrhovateľka súčasne namietla, že krajský súd sa nevysporiadal s otázkou správnosti započítania obdobia 90 dní od 2. júna 1993 do 31. augusta 1993 do obdobia dôchodkového poistenia, čo v konečnom dôsledku viedlo k zníženiu jej dôchodku (i keď pôvodne žiadala také započítanie, túto požiadavku vzala späť). Krajský súd túto skutočnosť opomenul, v dôsledku čoho došlo k procesnému pochybeniu čo do potvrdenia rozhodnutia odporkyne z 10. novembra 2010, ktoré je v rozpore so zákonom. Z uvedených dôvodov žiadala, aby odvolací súd rozsudok súdu I. stupňa zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a rozhodnutie.

Odporkyňa odvolanie navrhovateľky nepovažovala za opodstatnené a navrhla napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa ako vecne správny potvrdiť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací podľa § 10 ods. 2 O.s.p. preskúmal napadnutý rozsudok a konanie, ktoré mu predchádzalo, a to bez nariadenia pojednávania (§ 250ja ods. 2 veta prvá O.s.p.), dospejúc k záveru, že rozsudok krajského súdu nemožno potvrdiť.

Podľa § 244 ods. 1 O.s.p. v správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy.

Podľa § 157 ods.2 O.s.p. v odôvodnení rozsudku súd uvedie, čoho sa navrhovateľ (žalobca) domáhal a z akých dôvodov, ako sa vo veci vyjadril odporca (žalovaný), prípadne iný účastník konania, stručne, jasne a výstižne vysvetlí, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, z ktorých dôkazov vychádzal a akými úvahami sa pri hodnotení dôkazov riadil, prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy a ako vec právne posúdil. Súd dbá na to, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé.

Procesným právom účastníka je právo na riadne odôvodnenie rozhodnutia. Povinnosť súdu riadne odôvodniť svoje rozhodnutie vyplývajúca z ustanovenia § 157 ods. 2 O.s.p. znamená právo účastníka na dostatočné a presvedčivé odôvodnenie rozhodnutia. Porušením tejto povinnosti sa účastníkovi odníma možnosť náležite skutkovo a aj právne argumentovať proti rozhodnutiu súdu, voči ktorému chce využiť možnosť opravného prostriedku. Nedostatok riadneho odôvodnenia súdneho rozhodnutia je preto porušením práva na spravodlivé súdne konanie.

Krajský súd z uvedených zásad súdneho prieskumu dôsledne nevychádzal. V odôvodnení rozsudku uviedol len znenie príslušného zákonného ustanovenia a závery posudkov posudkových lekárov, resp. obsah návrhu na preskúmanie a vyjadrení účastníkov v konaní. So závermi posudkov posudkových lekárov sa však náležite nevyporiadal a žiadnym spôsobom ich nevyhodnotil vo vzťahu k námietkam navrhovateľky. Okrem toho navrhovateľka v konaní tvrdila, že 2. júna 1993 ukončila vysokoškolské vzdelanie 2. stupňa (získala diplom) a namietala, že od 1. septembra 1993 bola zamestnaná a preto nemohla už byť študentkou denného štúdia; dobu od 3. júna 1993 do 31. augusta 1993, preto už

nemožno považovať za dobu školských prázdnin podľa § 24 vyhlášky č. 149/1988 Zb. Krajský súd túto námietku opomenul.

Vzhľadom na uvedené odvolací súd rozsudok krajského súdu podľa § 221 ods.1 písm. f) O.s.p. v spojení s § 250ja ods. 3 veta druhá O.s.p. zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie (§ 221 ods. 2 OSP).

V ďalšom konaní krajský súd prejedná vec znova, vysporiada sa s námietkami navrhovateľky vo vzťahu k úplnosti, objektívnosti a presvedčivosti posudkov posudkových lekárov, ktoré vyhodnotí vo vzťahu k námietkam navrhovateľky. Vzhľadom na obdobie, ktoré uplynulo od posledného posúdenia zdravotného stavu navrhovateľky, doplní dokazovanie aj o nové posúdenie jej zdravotného stavu a miery poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť s prihliadnutím na lekárske nálezy od roku 2011 a novšie lekárske nálezy. Vysporiada sa aj s otázkou započítateľnosti obdobia od 3. júna 1993 do 31. augusta 1993. Nové rozhodnutie vo veci náležite odôvodní.

V novom rozhodnutí krajský súd rozhodne znovu aj o náhrade trov konania, vrátane trov konania odvolacieho (§ 224 ods.3 v spojení s § 246c ods.1 veta prvá O.s.p.).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.